EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 12.7.2005
KOM(2005)276 slutlig

2005/0127(COD)
2005/0128(CNS)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter

Förslag till

RÅDETS RAMBESLUT

om stärkta straffrättsliga åtgärder mot intrång i immateriella rättigheter

{SEC(2005)848}

(framlagda av kommissionen)

MOTIVERING

Grunder för förslaget

Varumärkesförfalskning och pirattillverkning, och intrång i immateriella rättigheter mer generellt, är något som ökar hela tiden och som idag är internationellt till sin karaktär och utgör ett allvarligt hot mot samhällsekonomin och de offentliga finanserna. Olikheterna mellan de nationella påföljdsreglerna skadar den inre marknadens funktion och försvårar dessutom kampen mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning. Förutom varumärkesförfalskningens och pirattillverkningens ekonomiska och samhälleliga konsekvenser innebär de också problem för konsumentskyddet, särskilt när hälsa och säkerhet står på spel. Internets utbredning möjliggör en ögonblicklig och världsomspännande spridning av piratkopierade produkter. Slutligen förefaller problemet i allt högre grad vara knutet till den organiserade brottsligheten. Kampen mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning har därför stor betydelse för gemenskapen. Varumärkesförfalskning och pirattillverkning har utvecklats till verksamheter som är attraktiva på samma sätt som annan organiserad, storskalig brottslig verksamhet såsom olaglig narkotikahandel. Det finns möjligheter att göra stora vinster utan allvarligare rättsliga följder. Det behövs därför straffrättsliga bestämmelser för att förstärka och förbättra kampen mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning som komplement till direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter. Vid sidan av de civilrättsliga och administrativa åtgärder, förfaranden och sanktioner som föreskrivs i direktiv 2004/48/EG utgör straffrättsliga påföljder ett sätt att i lämpliga fall se till att immateriella rättigheter respekteras[1].

En början på harmoniseringen skedde i och med att Tripsavtalet trädde i kraft. Det avtalet innehåller minimibestämmelser om sätt att genomdriva skyddet för handelsrelaterade immateriella rättigheter, bl.a. straffrättsliga förfaranden och påföljder. Det råder dock fortfarande stora skillnader i rättsläget i gemenskapen, vilket innebär att innehavarna av immateriella rättigheter inte får ett likvärdigt skydd i hela gemenskapen. När det gäller straffrättsliga påföljder finns det avsevärda skillnader, bl.a. i fråga om straffskalan i de olika nationella lagstiftningarna.

Med hänsyn till inverkan på de grundläggande rättigheterna bör det framhållas att initiativets omedelbara syfte är att genomföra artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna där det står: ”Immateriell egendom skall vara skyddad”. Detta uppnår man genom att tillnärma lagstiftningarna och samtidigt slå vakt om respekt för traditionerna och rättssystemen i medlemsstaterna och de övriga grundläggande rättigheter och principer som fastställs i stadgan. Påföljdernas art har valts så att de motsvarar de olika brottens svårighetsgrad, vilket överensstämmer med artikel 49.3 i stadgan, enligt vilken straffets stränghet inte bör vara oproportionerlig i förhållande till lagöverträdelsen.

Eftersom det eftersträvade målet bättre kan nås på gemenskapsnivån får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget.

Direktivet bör kompletteras med ett rambeslut på de områden som omfattas av avdelning VI i EU-fördraget.

---

[1] I skäl 28 i direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 står följande: ”Utöver de civila och administrativa åtgärder, förfaranden och sanktioner som anges i detta direktiv utgör också straffrättsliga påföljder, i lämpliga fall, ett sätt att säkerställa skyddet av immateriella rättigheter.”

Förslagets innehåll

Artikel 1

I denna artikel anges direktivets syfte och tillämpningsområde. Det är fråga om sådana straffrättsliga åtgärder som krävs för att säkerställa respekten för immateriella rättigheter. Som i direktiv 2004/48/EG om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter avses med ”immateriella rättigheter” alla immaterialrättsliga skyddsformer. På samma sätt som i artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken ”[i]mmateriell egendom skall vara skyddad”, har det straffrättsliga skyddet en övergripande räckvidd.

Direktivet är i likhet med direktiv 2004/48/EG tillämpligt på alla intrång i immateriella rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen eller medlemsstaternas nationella lagstiftningar. I kommissionens uttalande 2005/295/EG om artikel 2 i direktiv 2004/48/EG finns en förteckning över de rättigheterna[2]. Direktivet är tillämpligt utan att hindra tillämpningen av strängare bestämmelser i medlemsstaternas lagstiftningar.

Artikel 2

I denna artikel definieras vilka juridiska personer som omfattas av direktivet.

Artikel 3

Enligt denna artikel är medlemsstaterna skyldiga att straffbelägga alla uppsåtliga intrång i immateriella rättigheter, förutsatt att intrånget begås i kommersiell omfattning. Försök, medhjälp och anstiftan omfattas också. Kravet på kommersiell skala är hämtat från artikel 61 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Tripsavtalet) som ingicks den 15 april 1994 och är bindande för alla Världshandelsorganisationens medlemmar. I artikel 61 i Tripsavtalet står följande: ”Medlemsstaterna skall säkerställa att brottsmålsförfaranden och straffrättsliga påföljder tillämpas åtminstone vid uppsåtlig varumärkesförfalskning eller upphovsrättslig piratkopiering i kommersiell omfattning. Påföljderna skall omfatta tillräckligt höga fängelsestraff och/eller böter för att vara avskräckande och skall motsvara de påföljder som utdöms för jämförlig allvarlig brottslighet. I förekommande fall skall sanktionerna även inbegripa beslag, förverkande och förstöring av de intrångsgörande varorna och sådana material och verktyg som kommit till huvudsaklig användning vid brottets begående. Medlemsstaterna kan besluta att brottmålsförfaranden och straff tillämpas på andra slag av intrång i immaterialrätter, särskilt om de begås med uppsåt och i kommersiell omfattning.”

Intrånget skall vara uppsåtligt, dvs. det skall ske med avsikt, oavsett om det är fråga om ett fullbordat intrång i den immateriella rättigheten eller försök eller medhjälp till eller anstiftan av det. Detta påverkar inte andra särskilda ansvarsregler, t.ex. reglerna om Internetleverantörers ansvar enligt artiklarna 12–15 i direktivet 2000/31/EG om elektronisk handel[3].

Artikel 4

I denna artikel stadgas om påföljder. Förutom fängelse för fysiska personer föreskrivs även en uppsättning påföljder som kan tillämpas både på fysiska och juridiska personer, nämligen böter och förverkande av egendom tillhörande den dömde, oavsett om det är fråga om omtvistade

[2] EUT L 94, 13.4.2005, s. 37.
[3] EGT L 178, 17.7.2000, s.1.

varor eller material, verktyg och medier som huvudsakligen använts för tillverkning eller distribution av de aktuella varorna. Ytterligare påföljder är tillämpliga i förekommande fall, såsom förstöring av omtvistade varor och egendom som huvudsakligen använts för tillverkning av de aktuella varorna samt stängning, helt eller delvis, slutgiltigt eller tillfälligt, av den inrättning eller det lager som huvudsakligen använts för att begå intrånget. Vidare stadgas om permanent eller tillfälligt näringsförbud, rättslig övervakning, rättslig upplösning av verksamheten samt uteslutning från tillgång till offentliga stöd och subventioner. Slutligen föreskrivs offentliggörande av rättsliga beslut. Denna möjlighet har ett avskräckande syfte och har också som ändamål att informera rättshavarna och allmänheten.

Artikel 5

Denna artikel rör medlemsstaternas införlivande av direktivet i sina nationella lagstiftningar. Tidsfristen för införlivande på arton månader är hämtad från de andra direktiven.

Artikel 6

Enligt denna artikel träder direktivet i kraft tjugo dagar efter det att det har offentliggjorts i EUT i enlighet med artikel 254.1 i EG-fördraget.

Artikel 7

Enligt denna artikel är medlemsstaterna direktivets adressater.

2005/0127(COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter

(text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[4],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[5],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[6],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget[7], och

av följande skäl:

(1) På det internationella planet är medlemsstaterna, och gemenskapen på de områden som dess behörighet omfattar, bundna av avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (”Tripsavtalet”), vilket godkänts av gemenskapen inom ramen för Världshandelsorganisationen genom rådets beslut 94/800/EG[8]. Tripsavtalet innehåller särskilt straffrättsliga bestämmelser som utgör gemensamma normer tillämpliga på det internationella planet, men skillnaderna mellan medlemsstaterna är fortfarande för stora och möjliggör inte en effektiv bekämpning av intrång i immateriella rättigheter, särskilt de mest allvarliga fallen av intrång. Detta leder till att näringslivet förlorar förtroendet för den inre marknaden, och som en följd därav att investeringarna i innovativ och kreativ verksamhet minskar.

(2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter[9] föreskrivs civilrättsliga och administrativa åtgärder, förfaranden och sanktioner. Bestämmelserna i det direktivet bör kompletteras med tillräckligt avskräckande straffrättsliga bestämmelser som är tillämpliga i hela gemenskapen.

---

4 EUT C , s. .
5 EUT C , s. .
6 EUT C , s. .
7 EUT C , s. .
8 EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.
9 EUT L 195, 2.6.2004, s. 16.

(3) Det här direktivet påverkar inte de regler för Internetleverantörers ansvar som föreskrivs i artiklarna 12–15 i direktiv 2000/31/EG om elektronisk handel[10].

(4) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(5) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i bland annat Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Särskilt syftar detta direktiv till att säkerställa ett fullgott skydd för immateriella rättigheter i enlighet med artikel 17.2 i denna stadga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Syfte och tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs de straffrättsliga åtgärder som krävs för att säkerställa skyddet för immateriella rättigheter.

Dessa åtgärder skall tillämpas på de immateriella rättigheter som föreskrivs i gemenskapslagstiftning och i medlemsstaternas nationella lagstiftningar.

Artikel 2
Definition

I detta direktiv avses med ”juridisk person” varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag av stater och andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

Artikel 3
Brott

Medlemsstaterna skall beteckna som brott varje uppsåtligt intrång i en immateriell rättighet som begås i kommersiell omfattning, liksom försök och medverkan till och anstiftan av ett sådant intrång.

Artikel 4
Påföljder

1. För de brott som avses i artikel 3 skall medlemsstaterna föreskriva följande påföljder:

a) Beträffande fysiska personer, frihetsberövande straff.

[10] EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

b) Beträffande fysiska och juridiska personer

i) böter,

ii) förverkande av föremål, verktyg och produkter med ursprung i intrång eller av egendom till ett värde som motsvarar dessa produkter.

2. För de brott som avses i artikel 3 skall medlemsstaterna föreskriva att följande påföljder dessutom skall tillämpas i lämpliga fall:

a) Förstöring av egendom som innebär intrång i en immateriell rättighet.

b) Stängning, hel eller delvis, slutgiltig eller tillfällig, av den inrättning som huvudsakligen använts för att begå det aktuella intrånget.

c) Permanent eller tillfälligt näringsförbud.

d) Rättslig övervakning.

e) Rättsligt beslut om upplösning av verksamheten.

f) Uteslutning från tillgång till offentliga stöd och subventioner.

g) Offentliggörande av rättsliga beslut.

Artikel 5
Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [arton månader efter antagandet av detta direktiv]. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Brüssel, den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

MOTIVERING

GRUNDER FÖR FÖRSLAGET

Intrång i immateriella rättigheter är numera särskilt oroande, då det i flera fall har kopplingar till den organiserade brottsligheten. Vi står idag inför en omfattande internationell handel med varor som innebär immaterialrättsliga intrång i form av bl.a. olovlig tillverkning av produkter under ett falskt varumärke, transport från produktionsområdena till konsumtionsområdena genom organiserade nätverk samt försäljning av olagliga varor och tvätt av vinsterna.

För en effektiv bekämpning av dessa former av intrång i immateriella rättigheter bör .../…/EG kompletteras med en tillnärmning av straffrätten och samarbetsåtgärder i enlighet med avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

Syftet med detta förslag till rambeslut är därför att förstärka de straffrättsliga åtgärderna genom att tillnärma medlemsstaternas lagar och andra författningar om intrång i immateriella rättigheter samt att underlätta och uppmuntra samarbetet mellan medlemsstaterna för att bekämpa sådana brott.

Med hänsyn till inverkan på de grundläggande rättigheterna bör det framhållas att initiativets omedelbara syfte är att genomföra artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna där det står: ”Immateriell egendom skall vara skyddad”. Detta uppnår man genom att tillnärma lagstiftningarna och samtidigt slå vakt om respekt för traditionerna och rättssystemen i medlemsstaterna och de övriga grundläggande rättigheter och principer som fastställs i stadgan. Straffsatserna har valts så att de motsvarar de olika brottens svårighetsgrad, vilket överensstämmer med artikel 49.3 i stadgan, enligt vilken straffets stränghet inte bör vara oproportionerlig i förhållande till lagöverträdelsen.

Förslagets innehåll

Artikel 1 – Syfte

I artikel 1 anges att rambeslutets syfte är att komplettera direktiv …/…/EG med ytterligare straffrättsliga bestämmelser.

Artikel 2 – Straffsatser

I denna artikel avhandlas straffskalan. Brotten skall beläggas med ett högsta straff på minst fyra års fängelse när de har begåtts inom en kriminell organisation. Samma sak gäller när brottet medför en risk för människors hälsa och säkerhet. Gränsen på fyra års fängelse har valts eftersom den generellt motsvarar den nivå som används för att beteckna allvarliga brott. Det är den gräns som används i gemensam åtgärd 98/733/RIF och i förslaget till rambeslut om bekämpande av organiserad brottslighet [KOM (2005) 6 slutlig] och i FN-konventionen mot organiserad gränsöverskridande brottslighet. För fysiska eller juridiska personer som gör sig skyldiga till sådana brott som avses i artikel 3 i direktiv .../…/EG omfattar påföljderna högsta bötes- eller vitesnivåer på minst 100 000 euro för andra fall än de allvarligaste, och högsta nivåer på minst 300 000 euro för de brott som begås inom en kriminell organisation eller de brott som medför en risk för människors hälsa eller säkerhet. Den försvårande omständigheten bör kunna åberopas om risken har konstaterats, även om den farliga produkten ännu inte har haft någon skadlig verkan.

Begreppet risk för människors hälsa eller säkerhet avser det fall då en förfalskad produkt som släpps ut på marknaden direkt utsätter en annan människa för en risk att drabbas av en sjukdom eller ett olycksfall. Om risken kan innebära allvarliga följder såsom dödsfall eller funktionshinder måste skärpta straffsatser kunna utdömas.

Artikel 3 – Utökade möjligheter till förverkande

I denna artikel stadgas om förverkande, helt eller delvis, av egendom tillhörande den som dömts för brott som begåtts under någon av de omständigheter som avses i artikel 2. I artikeln hänvisas till artikel 3 i rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott[11].

Artikel 4 – Gemensamma utredningsgrupper

Rambeslutet av den 13 juni 2002[12] innehåller förutsättningarna för inrättande av gemensamma utredningsgrupper. Till underlättande av straffrättsliga utredningar om intrång i immateriella rättigheter bör medlemsstaterna tillåta berörda innehavare av immateriella rättigheter eller deras företrädare samt experter att bidra till utredningsgruppernas arbete. Utredningar är svåra att bedriva på detta område, och det är ofta helt nödvändigt med ett aktivt deltagande från offrens, rättshavarnas, dessas företrädares eller experters sida för att kunna fastställa sakförhållanden, särskilt för att fastställa att produkter har förfalskats. Medlemsstaterna har i detta avseende ett tämligen omfattande utrymme för egna bedömningar.

Artikel 5 – Behörighet och samordning av åtal

Enligt punkt 1 skall medlemsstaterna se till att de är behöriga att åtala och döma i intrångsmål när intrånget begås helt eller delvis på deras territorium.

Punkt 2 syftar till att underlätta lösningen av behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall alltså samarbeta för att avgöra vilken av dem som skall åtala gärningsmännen när ett intrång omfattas av mer än en medlemsstats behörighet och vilken som helst av medlemsstaterna giltigen kan väcka talan på samma grunder. Målet är att i möjligaste mån samla alla åtal i en enda medlemsstat. För detta ändamål kan medlemsstaterna där så är påkallat anlita Eurojust, som inrättades genom beslut av den 28 februari 2002[13].

I punkt 3 finns en förteckning över kriterier som stöd för tillämpningen av punkt 2.

Artikel 6 – Inledning av straffrättsliga förfaranden

Syftet med denna artikel är att säkerställa att man för att inleda straffrättsliga utredningar eller förfaranden avseende varumärkesförfalskning och pirattillverkning inte måste vänta på att den som drabbats av intrånget lämnar en försäkran eller en anmälan, åtminstone inte om gärningen begåtts i medlemsstaten.

Artikel 7 – Genomförande

Artikel 7 handlar om genomförande och uppföljning av rambeslutet.

Artikel 8 – Ikraftträdande

---

[11] EUT L 68, 15.3.2005, s. 49.

[12] EGT L 162, 20.6.2002, s. 1.

[13] Rådets beslut av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet (EGT L 63, 6.3.2002, s. 1).

Enligt artikel 8 träder rambeslutet i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2005/0128(CNS)

Förslag till

RÅDETS RAMBESLUT

om stärkta straffrättsliga åtgärder mot intrång i immateriella rättigheter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31 och artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[14],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[15], och

av följande skäl:

(1) I grönboken ”Att bekämpa varumärkesförfalskning och pirattillverkning på den inre marknaden” av den 15 oktober 1998 konstaterade kommissionen att varumärkesförfalskning och pirattillverkning har blivit ett internationellt problem med allvarliga ekonomiska och sociala följder och följder för konsumentskyddet, särskilt när det gäller allmänhetens hälsa och säkerhet. Den 30 november 2000 lade kommissionen fram ett meddelande i samma fråga med en handlingsplan för uppföljningen av grönboken för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén[16].

(2) Europeiska rådet uppmanade i sina slutsatser från sitt möte i Bryssel den 20–21 mars 2003 kommissionen och medlemsstaterna att förbättra utnyttjandet av immateriella rättigheter genom att vidta åtgärder mot förfalskning och pirattillverkning.

(3) Rådet har antagit rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott[17] och rambeslut … om bekämpning av organiserad brottslighet[18].

(4) Syftet med Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter är att tillnärma medlemsstaternas lagstiftning när det hur intrången skall avgränsas och vilka påföljder som kan utdömas.

(5) Som komplement till direktiv .../…/EG bör man tillnärma de straffskalor som är tillämpliga på fysiska och juridiska personer som begått sådana intrång eller bär ansvaret för dem. Tillnärmningen bör avse fängelsestraff, bötesstraff och förverkande.

---

14 EUT C , , s. .
15 EUT C , , s. .
16 KOM(2000)789 slutlig.
17 EUT L 68, 15.3.2005, s. 49.
18 EUT L…

(6) Bestämmelser till underlättande av straffrättsliga utredningar bör anges. Medlemsstaterna bör föreskriva att de berörda innehavarna av immateriella rättigheter eller deras företrädare samt experter skall kunna bidra till utredningar som genomförs av gemensamma utredningsgrupper.

(7) Bestämmelser om behörighet och samordning av talan bör anges för att garantera att sådana brott som avses i direktiv .../…/EG kan beivras effektivt, särskilt när brottet omfattas av mer än en medlemsstats behörighet och vilken som helst av dessa medlemsstater med giltig verkan kan väcka åtal på samma grunder.

(8) För att underlätta straffrättsliga utredningar eller förfaranden avseende sådana brott som avses i direktiv .../…/EG bör utredningarna eller förfarandena inte vara beroende av att ett offer för brottet lämnar en försäkran eller en anmälan.

(9) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna ensamma och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(10) Detta rambeslut är förenligt med de grundläggande rättigheter som erkänns i bland annat Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 17.2 i denna stadga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Syfte

Detta rambeslut kompletterar bestämmelserna i direktiv .../…/EG med straffrättsliga påföljder och åtgärder för rättsligt samarbete.

Artikel 2
Straffsatser

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att fysiska personer som är ansvariga för sådana brott som avses i artikel 3 i direktiv .../…/EG skall kunna bestraffas med en högsta straffsats på minst 4 års fängelse när brotten har begåtts inom ramen för en kriminell organisation i den bemärkelse som avses i rambeslut … om bekämpning av organiserad brottslighet eller om brottet innebär en risk för människors hälsa eller säkerhet.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att juridiska personer som är ansvariga för sådana brott som avses i artikel 3 i direktiv .../…/EG skall kunna beläggas med effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder. Dessa påföljder skall omfatta böter och vite

   a. med ett högsta belopp på minst 100 000 euro för andra fall än de grövsta,

   b. med ett högsta belopp på minst 300 000 euro för de fall som avses i punkt 1.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte utgöra något hinder för strängare straffsatser, särskilt om det finns en risk för dödsfall eller funktionshinder.

Artikel 3
Utökade möjligheter till förverkande

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att kunna helt eller delvis förverka egendom som tillhör en fysisk eller juridisk person som dömts för brott i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott[19], åtminstone om brottet har begåtts inom ramen för en kriminell organisation i den bemärkelse som avses i rambeslut … om bekämpning av organiserad brottslighet eller om brottet innebär en risk för människors hälsa eller säkerhet.

Artikel 4
Gemensamma utredningsgrupper

Medlemsstaterna skall se till att berörda innehavare av immateriella rättigheter eller deras företrädare liksom experter kan bidra till arbetet inom gemensamma utredningsgrupper som sysslar med sådana brott som avses i artikel 3 i direktiv .../…/EG.

Artikel 5
Behörighet och samordning av åtal

1. Varje medlemsstat skall se till att dess behörighet åtminstone omfattar de fall där sådana brott som avses i artikel 3 i direktiv .../…/EG har begåtts helt eller delvis på dess territorium.

2. När ett sådant brott som avses i artikel 3 i direktiv .../…/EG omfattas av mer än en medlemsstats behörighet och vilken som helst av dessa medlemsstater med giltig verkan kan väcka talan utifrån samma grunder, skall de berörda medlemsstaterna samarbeta för att avgöra vilken av dem som skall åtala brottets gärningsmän i syfte att i möjligaste mån samla åtalen i en enda medlemsstat.

    a. För detta ändamål kan medlemsstaterna i tillämpliga fall anlita Eurojust.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 skall följande anknytningskriterier beaktas i den ordning som här anges:

    (a) Den medlemsstat där gärningen har begåtts.

    (b) Den medlemsstat i vilken gärningsmannen är medborgare eller bosatt.

    (c) Den medlemsstat i vilken den juridiska person för vars räkning gärningen begicks har sitt säte.

    (d) Den medlemsstat i vilken offret är bosatt eller har sitt säte.

[19] EUT L 68, 15.3.2005, s. 49.

(e) Den medlemsstat i vilken gärningsmannen påträffades.

Artikel 6
Inledning av straffrättsliga förfaranden

Medlemsstaterna skall se till att möjligheten att inleda straffrättsliga utredningar eller förfaranden avseende sådana brott som avses i artikel 3 i direktiv .../…/EG inte är avhängig av att en person som drabbats av brottet lämnar en försäkran eller en anmälan, åtminstone om gärningen begåtts på medlemsstatens territorium.

Artikel 7
Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut senast den …

2. Senast samma dag skall medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och kommissionen översända texten till de bestämmelser som de antar för att i den nationella lagstiftningen införa de åtaganden som följer av detta rambeslut.

3. På grundval av en rapport som upprättas på grundval av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen skall rådet senast den 31 december ... bedöma om medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut.

Artikel 8
Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft den dag det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande